

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 7 ສິງຫາ 2022 (08-07-2022)

ອະທິຖານເພື່ອເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນວຽກງານໜັກແລະທ່ານໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງແລ້ວໄດ້ພົບກັບຄວາມສໍາເລັດ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານໂດຍການອະທິຖານທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຮືອງຄວາມຈໍາເປັນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຮູບເງົາຄະແລັດຊີກ(ເກົາ)ປີ 1985 ນັກ ກາລາເຕເດັກ (The Karate Kid), ທີ່ມີສາກທີ່ໜ້າຈົດຈໍາທີ່ສຸດ, ໄດ້ກາຍເປັນການອ້າງອີງເຖິງວັດທະນະທັມ ພົບ (Pop culture). ໃນ ສາກ (scene) ນີ້, ນັກສະແດງວັຍລຸ້ນ, ແດນນຽວ ລາລູໂຊ (Daniel LaRusso), ລະບາຍຄວາມອຸກອັ່ງຂອງລາວໃຫ້ກັບຜູ້ແນະນໍາຂອງລາວ ທ່ານ ມີຢາກີ (Miyagi), ສໍາລັບການມອບໝາຍໃຫ້ລາວນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການທາສີຣົວ, ຂັດພິນ, ແລະຂີ້ເຜີ້ງລົດ. ແດນນຽວ (Daniel) ຕ້ອງການການຝຶກອົບຮົມສິນລະປະການຕໍ່ສູ້, ແຕ່ແທນທີ່ລາວກັບໄດ້ຍິນຄໍາວ່າ “ແວກ ອອນ, ແວກ ອອບພໍ” “Wax on, wax off.” ຈາກນັ້ນທັນທີທັນໃດມັນກໍມາຮ່ວມກັນແລະເຮັດໃຫ້ຮູ້ສຶກເຂົ້າເຮືອງ. ແດນນຽວໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າວຽກທີ່ອິດເມື່ອຍເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງການຝຶກອົບຮົມຂອງລາວ. ແມ່ນຫຍັງມັນເບິ່ງຄືວ່າວຽກທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນໄດ້ປູກຝັງທັກສະແລະການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ລາວຕ້ອງການ. ທ່ານ ມີຢາກີ ບໍ່ໄດ້ລະເລີຍຫຼືແມ້ກະທັ້ງຊັກຊ້າຕໍ່ຄໍາຮ້ອງສມັກຂອງແດນນຽວໃນການຮຽນຮູ້ກາລາເຕ ລາວໄດ້ບັນລຸມັນໃນທາງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ.

ຖ້າທາກເຮົາຈະເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະຮັກຄົນອື່ນຄືກັບຕົວເຮົາເອງ, ເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ແລະນຶ່ງໃນວິທີຕົ້ນຕໍທີ່ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈະເລີນເຕີບໂຕແລະສ້າງຮູບຮ່າງຂອງພວກເຮົາແມ່ນໂດຍຜ່ານການອະທິຖານ. ເມື່ອເຮົາອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນ, ເຮົາກໍາລັງສ້າງຄວາມສາມາດທາງວິນຍານ ແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານທີ່ເຮົາຕ້ອງຮັກຄືກັນກັບພຣະເຢຊູ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. 1 ຕີໂມທຽວ 2:1-4

1. ເຫດສັນນັ້ນກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດ, ເຮົາຂໍຮ້ອງເຈົ້າທັງຫຼາຍໃຫ້ອ້ອນວອນ ໄຫວ້ວອນ, ທູນຂໍ, ແລະຂອບພຣະຄຸນເພື່ອຄົນທັງປວງ. 2. ເພື່ອກະສັດທັງຫຼາຍ ແລະເພື່ອຄົນທັງປວງທີ່ມີຕໍາແໜ່ງສູງ ເພື່ອເຮົາທັງຫຼາຍຈະໄດ້ດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງງຽບງຽມ ແລະສງົບສຸກ ໃນທາງທັມ ແລະສະຫງ່າຜ່າເຜີຍທຸກຢ່າງ. 3. ການເຮັດແນວນັ້ນເປັນການດີ ແລະເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພື້ນຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ. 4. ຜູ້ຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ຄົນທັງປວງພື້ນ ແລະໃຫ້ສັງເກດຮູ້ຄວາມຈິງ.

ທ່ານໂປໂລກະຕຸ້ນເຮົາໃຫ້ອະທິຖານໃນສິ່ງທີ່ຄື: “ການອ້ອນວອນ, ການໄຫວ້ວອນ, ການທູນຂໍ, ແລະການຂອບພຣະຄຸນ” ສ່ວນຫຼາຍພວກເຮົາມັກຈະໃຊ້ຄໍາເຫຼົ່ານີ້ສັບປຸງນັກ, ແຕ່ຄວາມໝາຍຂອງພວກມັນແຕກຕ່າງກັນທີ່ຊື່ແຈງໃຫ້ພວກເຮົາວ່າຄວນອະທິຖານແນວໃດ. **ຄໍາອ້ອນວອນ.** ຄໍາອ້ອນວອນຊື່ໃຫ້ເຫັນຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຄົນຜູ້ນຶ່ງຂາດເຂີນ. ມັນໝາຍເຖິງການອຸທອນກັບທາພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບເຮືອງໃດເຮືອງນຶ່ງ.

ຄໍາໄຫວ້ວອນ. ຄໍາໄຫວ້ວອນອະທິບາຍງ່າຍໆເຖິງການສົນທະນາກັບພຣະເຈົ້າ. ຄໍາເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອ, ແຕ່ວ່າແມ່ນການສເນີມອບຄໍາອະທິຖານຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຜູ້ໃດ.

ຄຳທູນຂໍ. ນີ້ແມ່ນຄຳທູນຂໍທີ່ສ່ວນຫຼາຍພວກເຮົາມັກຈະຄິດເຖິງເວລາທີ່ພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນ. ມັນມີແນວຄວາມຄິດຂອງການພົບພໍ້ໃຜຜູ້ນຶ່ງ. ມັນເປັນຄືກັບການນັດໝາຍກັບພຣະເຈົ້າ.

ຂອບພຣະຄຸນ. ພວກເຮົາສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນເມື່ອພວກເຮົາສະແດງຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດເພື່ອພວກເຮົາຫຼືຄົນອື່ນໆ.

ຄຳອະທິຖານເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕົ້ນຕໍ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ທ່ານໂປໂລເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍ "ກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດ." ທ່ານໂປໂລໄດ້ເນັ້ນໜັກວ່າມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ພວກເຮົາອະທິຖານ-ແລະພວກເຮົາອະທິຖານ "ເພື່ອທຸກໆຄົນ."

ທ່ານໂປໂລໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພວກທີ່ເຊື່ອອະທິຖານເພື່ອຜູ້ປົກຄອງຝ່າຍໂລກ. ທ່ານຂຽນຄຳເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນໂລກທີ່ບໍ່ມີຕົວແທນຜູ້ປົກຄອງເຊັ່ນໃນປະເທດຂອງພວກເຮົາ. ວັດທະນະທັມນີ້ແມ່ນນຶ່ງໃນທີ່ຜູ້ມີອຳນາດສາມາດສັ່ງຈຳຄຸກ, ການທໍລະມານ, ຫຼືແມ່ນແຕ່ຂ້າຜູ້ທີ່ບໍ່ນິຍົມກັບກົດໝາຍຂອງໂຣມັນ. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ຈຳແນກລະຫວ່າງຜູ້ປົກຄອງທີ່ນັບຖືພຣະເຈົ້າແລະຜູ້ປົກຄອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ. ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ທ່ານໄດ້ແນະນຳຕີໂມທຽວໃຫ້ປູກຝັງແບບຢ່າງຂອງການອະທິຖານເພື່ອ "ພວກມີອຳນາດທັງປວງ."

ທ່ານເຄີຍໄດ້ເຫັນຜົນປະໂຫຍດອັນໃດຈາກການອະທິຖານ?

ແຕ່ໃຫ້ສັງເກດວ່າເປັນຫຍັງໂປໂລຈຶ່ງບອກເຮົາໃຫ້ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ມີສິດອຳນາດ: "ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມສຽງສູກແລະຄວາມສຽງບໍ່ສູກໃນການອຸທິດຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ." ພວກເຮົາຕ້ອງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ມີອຳນາດຝ່າຍໂລກ ເພາະວ່າການຕັດສິນໃຈຂອງເຂົາເຈົ້າມີຜົນຕໍ່ການດຳເນີນຊີວິດໃນຖານະເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ. ສຳລັບໂປໂລ, ວິທີທີ່ໂລກປົກຄອງແມ່ນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄວາມສຽງແລະການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ. ແຕ່ບໍ່ວ່າຜູ້ໃດຈະນັ່ງຢູ່ໃນບ່ອນຂອງສິດອຳນາດຊົ່ວຄວາມນັ້ນ, ສິດອຳນາດນິລັນດອນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຍັງຄົງຄຸ້ມຄອງຢູ່ເໜືອກວ່າ.

ຄິດເຖິງຄຳສັ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນແງ່ຂອງການເຕີບໂຕຂອງທ່ານແລະ "ການຝຶກອົບຮົມທາງວິນຍານ." ບາງຄົນອາດຈະເບິ່ງວ່າຄຳອະທິຖານດັ່ງກ່າວບໍ່ຊ່ອຍຫຍັງໄດ້, ຂະນະທີ່ກຳລັງໃຫ້ການອ້ອນວອນ, ການໄຫວ້ວອນ, ການທູນຂໍ, ແລະການຂອບພຣະຄຸນສຳລັບທຸກຄົນໃນໂລກຂອງທ່ານ (ລວມທັງອຳນາດການປົກຄອງຝ່າຍໂລກ) ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການສຳຄັນແລະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເສັຽເວລາ. ຄວາມເປັນຈິງກໍແມ່ນວ່າພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮຸ້ນແຕ່ເຮັດວຽກໂດຍຜ່ານການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນແປງພວກເຮົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາປູກຝັງນິສັຍຂອງການອະທິຖານ.

ການມີຈຸດຕົ້ນຕໍຂອງການອະທິຖານໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງກັບການເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນສ່ວນບຸກຄົນໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນການຮັກຄົນອື່ນໆ, ພວກເຮົາຍິ່ງອະທິຖານເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອພວກເຂົາເຈົ້າ, ແລະເມື່ອພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນໆ, ພຣະເຈົ້າກໍຍິ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ເຂົາເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ. ການອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນ ແລະ ການຮັກຄົນອື່ນແມ່ນການພົວພັນທາງວິນຍານ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານພົບວ່າແມ່ນສິ່ງທ້າທາຍກ່ຽວກັບການອະທິຖານ?

2. 1 ຕີໂມທຽວ 2:5-6

- 5. ດ້ວຍເຫດວ່າມີພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ແລະມີຜູ້ກາງແຕ່ຜູ້ດຽວລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຊົງສະພາບເປັນມະນຸດ.
- 6. ຜູ້ໄດ້ຊົງສລະພຣະອົງເອງເປັນຄຳໄຖ່ສຳລັບຄົນທັງປວງ ຊຶ່ງການນີ້ເປັນພຍານໃນເວລາອັນເໝາະສົມ.

ໂປໂລໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຄຳແນະນຳຂອງທ່ານກ່ຽວກັບການອະທິຖານໃນສິ່ງທີ່ສຳຄັນສຳລັບນິລັນດອນ: ຄວາມລອດພັນຂອງຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ (ມັດທາຍ 22:36-40) ແລະພຣະມະຫາບັນຊາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄົບເຕັມ (ມັດທາຍ

28:19-20), ແລະການອະທິຖານມີບົດບາດໃນທັງສອງ.

ພຣະບັນຍັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ພຣະມະຫາບັນຊາທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບນັ້ນ ໄດ້ປຸງການທ້າທາຍພາຍໃນພວກເຮົາກັບຄົນອື່ນໃຫ້ເຂົ້າໃນມຸມມອງນິລັນດອນ. ການຂັດແຍ້ງທີ່ພວກເຮົາອາດຈະມີກັບສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຫຼືເພື່ອນຮ່ວມງານ, ຫຼືຄວາມຂັດແຍ້ງທີ່ພວກເຮົາອາດຈະພົບກັບວັດທະນະທັມທີ່ຕ້ານກັບຄວາມເຊື່ອຄຣິສຕຽນສເນີໂອກາດແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈະເຮັດໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນຜູ້ໄກ່ເກ່ງ (2 ໂກຣິນໂທ 5:18-21). ທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນໂລກນີ້ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບຕົວເຮົາເອງອີກຕໍ່ໄປ, ແຕ່ສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ເສັງຊີວິດເພື່ອພວກເຮົາ. ນັ້ນລວມເຖິງການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດແຫ່ງຄວາມເມດຕາ ແລະ ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າກັບຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ມອບໃຫ້ຢູ່ໃນອິດທິພົນຂອງເຮົາ.

ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ, ຄົນທີ່ໄກ່ເກ່ງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເປັນຄົນທີ່ຍາກທີ່ສຸດທີ່ຈະຮັກ ມັນເປັນໂອກາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ຈະສະແດງພຣະຄຣິດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາເພື່ອປະກາດການໃຫ້ອະພັຍພຣິ. ພຣະອົງໄດ້ສນອງໃຫ້ສະເພາະໂດຍຜ່ານທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ. ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາສຸມໃຈໃສ່ພຽງແຕ່ສະຖານະການຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະພາດວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຊ້ພວກເຮົາໃຫ້ເປັນພະຍານຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາສູນເສັງຈຸດສຸມໃຈໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ! ພວກເຮົາສາມາດດໍາເນີນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາແລະເຖິງແມ່ນວ່າເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງການຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ; ປານນັ້ນເຮົາກໍບໍ່ສົນໃຈບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ແຕ່ວ່າຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າໝາກກະດອງໃຈຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຄວາມຮັກ, ລວມທັງຄວາມຮັກຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ຈົ່ງເບິ່ງຖ້ອຍຄໍາກໍາລວມໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້. ພຣະເຈົ້າ "ຕ້ອງການໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບຄວາມລອດ" (1 ຕີໂມທຽວ 2:4). ພຣະເຢຊູ "ເອົາຕົວເອງເປັນຄໍາໄຖ່ສໍາລັບທຸກຄົນ." ພຣະເຈົ້າກໍາລັງບອກພວກເຮົາເຖິງຄວາມປາຖນາຂອງຫົວໃຈຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຮັກປະຊາຊົນແລະຕ້ອງການທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າລອດພົ້ນຈາກການລົງໂທດຂອງບາບ, ຈາກການລ່ວງລະເມີດທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກະທໍາແລະຈາກຄວາມໂງ່ຂອງຊີວິດທີ່ບໍ່ມີພຣະອົງ. ແລະ ພຣະອົງໄດ້ເລືອກພວກເຮົາ, ເປັນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ, ໃຫ້ເປັນທູດຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາມີທາງທີ່ຈະເລືອກ. ພວກເຮົາສາມາດຕິດຢູ່ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວແມ່ນເກີນຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ຫຼືພວກເຮົາພຽງແຕ່ສາມາດເຊື່ອແລະເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບມັນ! ມັນສາມາດເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາ, ອະທິຖານວ່າໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຂອງເຮົາມາຫາພຣະເຢຊູເປັນທາງດຽວເພື່ອຄວາມລອດພົ້ນ.

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານເຫັນຄໍາອະທິຖານສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງໃນຄວາມລອດຂອງຄົນອື່ນ?

3. 1 ຕີໂມທຽວ 2:7-8

7. ແລະສໍາລັບການນີ້ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຊົງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ປະກາດແລະເປັນອັດສາວົກ (ເຮົາກ່າວຄວາມຈິງ ບໍ່ໄດ້ກ່າວຄໍາຕົວະ) ແລະເປັນຄຣູສອນຄວາມເຊື່ອ ແລະຄວາມຈິງແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ. 8. ເຫດສັນນັ້ນເຮົາປະສົງຢາກໃຫ້ຜູ້ຊາຍທັງຫຼາຍໄຫວ້ອນໃນທຸກແຫ່ງດ້ວຍຍິນຍອມສຸດ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຄຽດ ແລະການຜິດຖຽງກັນ.

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານໄປໂລໂລໄດ້ຜູກພັນມັນເຂົ້າກັນທັງຫມົດ, ເຊື່ອມຕໍ່ຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດກັບຄໍາແນະນໍາຂອງທ່ານໃນການອະທິຖານ, ທ່ານໄດ້ເຕືອນຕີໂມທຽວ ກ່ຽວກັບສິດອໍານາດທາງຝ່າຍວິນຍານຂອງທ່ານເອງເປັນ "ຜູ້ປະກາດຂ່າວ, ອັດສາວົກ." ຄໍາວ່າ ປະກາດຂ່າວໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ນໍາຂ່າວມາ. ຜູ້ປະກາດຂ່າວບໍ່ໄດ້ເອົາຂໍ້ຄວາມຂອງຕົນເອງມາ; ລາວພຽງແຕ່ສົ່ງຂ່າວໄປຫາຜູ້ອື່ນໃນນາມຂອງຜູ້ສົ່ງຂໍ້ຄວາມ. ນັ້ນແມ່ນຮູບພາບຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດທຸກຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາແບ່ງປັນພຣະຄຣິດກັບເພື່ອນບ້ານຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ເບິ່ງຂໍ້ທີ 8 ແລະສັງເກດເຫັນວ່າມັນເລີ້ມຕົ້ນແນວໃດ, "ເຫດສັນນັ້ນ... ຈົ່ງໄຫວ້ອນໃນທຸກແຫ່ງ ດ້ວຍຍິນຍອມສຸດ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຄຽດ ແລະການຜິດຖຽງກັນ." ເມື່ອມັນເບິ່ງຄືວ່າໄປໂລໂລໄດ້ປຸງໄປເວົ້າໃນສິ່ງອື່ນ, ທ່ານໄດ້ກັບຄືນໄປຫາບັນຫາຂອງການອະທິຖານ. ແຕ່ເທື່ອນີ້, ເພິ່ນ

ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ຄຳແນະນຳຂອງເພິ່ນທີ່ຈະອະທິຖານກັບຄວາມປາຖນາຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ອີງຕາມຂໍ້ນີ້, ມີການເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍກົງ ລະຫວ່າງປະສິດທິພາບຂອງພວກເຮົາໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດ ແລະຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາກັບຊາວຄຣິສະຕຽນຄົນອື່ນໆ. ການອະທິຖານດ້ວຍມືທີ່ບໍ່ຮີບຮັດພັນລະນາເຖິງທ່ານທີ່ຂອງຄວາມຄາລະວະ ແລະ ການຮັບຮູ້ເຖິງການແຍກຕົວຂອງເຮົາ-“ຄວາມບໍ່ຮີບຮັດ”-ເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄວາມຮັກແລະຄວາມບໍ່ຮີບຮັດແມ່ນຕິດພັນກັນ. ໃນຈິດໝາຍຂອງທ່ານເຖິງຊາວຟິລິບປອຍ, ໂປໂລໄດ້ອະທິຖານວ່າຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາຈະເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະ "ບໍ່ຮີບຮັດແລະບໍ່ມີໂທດໃນວັນຂອງພຣະຄຣິດ" (ຟລປ. 1:9-11). ຂໍໃຫ້ເຮົາເອົາສິ່ງທັງໝົດນີ້ເຂົ້າກັນໃນການອະທິຖານ. ໂປໂລບອກພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບຄຳອະທິຖານສຳລັບຄົນອື່ນ, ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດມັນດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ບໍ່ມີຄວາມໂກດແຄ້ນແລະການຂັດແຍ້ງ. ແຕ່ວ່າລະຫວ່າງຄຳສັ່ງສອງຂໍ້ນີ້, ໂປໂລເຕືອນພວກເຮົາກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດແລະໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາວ່າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບຄວາມລອດຈາກມັນ. ຢ່າພາດວິທີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພວກເຮົາແບບສ່ວນຕົວອັນນີ້. ເມື່ອເຮົາບໍ່ເດີນທາງໃນຄວາມຮັກ, ເຮົາກໍບໍ່ເຮັດຈຸດປະສົງຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາສາມາດມີການຊຸມນຸມອະທິຖານແລະແຜນການຮັບໃຊ້ຫຼາຍຢ່າງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ, ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ແກ້ໄຂການຂັດແຍ້ງແລະບໍ່ກັບໃຈໃໝ່ຈາກຄວາມໂກດເຄືອງ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຄາດຫວັງຮັບພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາຈະຮັກສາຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາຕໍ່ສິ່ງກົດຂວາງຈາກການຮັບພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ? ພວກເຮົາອະທິຖານ. ແລະຂນະທີ່ພວກເຮົາອະທິຖານ, ພວກເຮົາຈະເຫັນພຣະເຈົ້າປ່ຽນແປງທັສນະຂອງພວກເຮົາແລະຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາ. ຂນະທີ່ເຮົາປູກຝັງການອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນ, ຄວາມຮັກຂອງເຮົາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ. ແລະເມື່ອຄວາມຮັກຂອງເຮົາເພີ່ມຂຶ້ນ, ພະຍານຂອງເຮົາກໍຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນດ້ວຍ.

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາສາມາດອະທິຖານເພື່ອການແບ່ງປັນພຣະກິດຕິຄຸນ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານໂດຍການອະທິຖານທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຮືອງຄວາມຈຳເປັນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ປະເມີນ.** ສຶກສາຊີວິດການອະທິຖານຂອງທ່ານເອງໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຳພີນີ້. ທ່ານອະທິຖານເພື່ອໃຜ? ທ່ານອະທິຖານກ່ຽວກັບຫຍັງ? ທ່ານອະທິຖານເລື້ອຍໆສຳໃດ? ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍທ່ານໃນຂົງເຂດທີ່ທ່ານຕ້ອງການປັບປຸງ.
- **ວາງແຜນ.** ແບ່ງເວລາໃນແຕ່ລະມື້ຂອງອາທິດເພື່ອອະທິຖານເພື່ອຄົນທີ່ທ່ານຄົບຫາຢູ່ເປັນປະຈຳ. ໃຊ້ການອະທິຖານທຸກປະເພດ. ຄຳອ້ອນວອນ, ຄຳໄຫວ້ວອນ, ການທູນຂໍ, ແລະການຂອບພຣະຄຸນ.
- **ແບ່ງປັນ.** ໄກ່ເກັ່ງໃຫ້ຄົນນຶ່ງໃນອາທິດນີ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສັມພັນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສຳລັບທ່ານ. ຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດ, ພົບກັບເຂົາເຈົ້າໃນຈຸດປະສົງຂອງການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ. ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າທ່ານກຳລັງອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາ.

ການອະທິຖານບາງຄັ້ງອາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນວຽກທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝາຍ, ຊ້ຳຊາກທີ່ບໍ່ເຫັນຜົນກັບຕາ. ແຕ່ວ່າ, ການເກີດຂຶ້ນຊ້າໆແລະການທົນຕໍ່ຕ້ານແມ່ນສຳຄັນຕໍ່ການຝຶກອົບຮົມຄວາມເຂັ້ມແຂງທັງໝົດ. ພຣະວິນຍານບໍ່ຮີບຮັດກຳລັງເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບເຮົາອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນ ແລະ ຮັກເຂົາເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຮັກເຮົາ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA